

Hỏa Ngục Ở Đâu?

Ai trong chúng ta cũng nghe đến tên Hít-le. Với vai trò lãnh đạo Đức Quốc xã, trong trận đại chiến thứ hai, Hít-le đã giết hơn sáu triệu người Do Thái. Ngày 29 tháng 4 năm 1995, Timothy McVeigh đã đặt chất nổ trên chiếc xe tải và đâm vào một cao ốc tại thành phố Oklahoma khiến 168 người thiệt mạng. Một cuộc bạo động khác xảy ra vào tháng 4, 1999, khi hai học sinh dùng súng bắn vào 23 học sinh khác tại trường Trung học Columbine ở Littleton, tiểu bang Colorado.

Những kẻ sát nhân tàn bạo thường lãnh án tử hình. Nhưng có nhiều người phản đối kịch liệt án tử hình, và gọi đó là hành động dã man, vô nhân đạo.

Xã hội phải làm gì đối với những kẻ sát nhân tàn bạo? Phương pháp nào là nhân đạo nhất để thi hành án tử hình? Ghế điện chằng? Có người cho rằng chích thuốc độc ít đau đớn nhất.

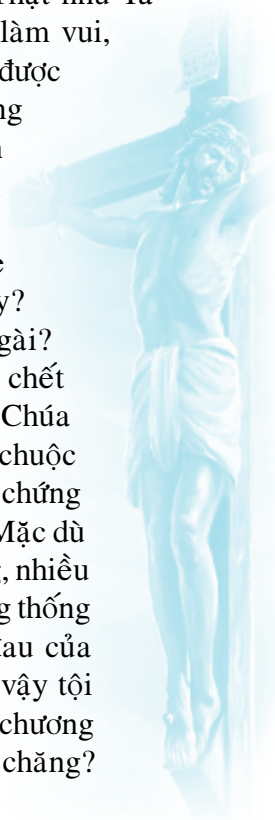
Người khác nghĩ rằng phạm nhân sẽ chết mau hơn khi bị treo cổ. Những ý kiến này cho thấy người ta không muốn hành hạ, tra tấn phạm nhân cho đến chết. Thí dụ, không ai đề nghị những kẻ sát nhân tàn bạo bị đốt với ngọn lửa thật nhỏ để chết từ từ nhưng đều muốn họ chết nhanh chóng và ít đau đớn.

Vậy mà có nhiều Cơ Đốc nhân tin rằng Thiên Phụ của chúng ta hành động tệ hơn thế nữa. Họ nói rằng những kẻ ác phải bị hành hạ để đền tội mình. Họ hình dung pháp trường của Chúa là nơi tội nhân bị thiêu đốt đời đời kiếp kiếp. Có đúng vậy chăng? Việc gì sẽ xảy ra cho kẻ ác? Đức Chúa Trời đầy tình thương và công bằng sẽ đối xử thế nào với kẻ ác?

1. SỰ KHỔ TÂM CUỐI CÙNG CỦA ĐỨC CHÚA TRỜI

Đức Chúa Trời cảm thấy thế nào về sự hủy diệt kẻ ác? Trong 6.000 năm, Ngài đã nài nỉ với con người. “Hãy nói cùng chúng nó rằng: Chúa Giê-hô-va phán: Thật như Ta hằng sống, Ta chẳng lấy sự kẻ dữ chết làm vui, nhưng vui về nó xây bỏ đường lối mình và được sống. Các người khá xây bỏ, xây bỏ đường lối xấu của mình. Sao các người muốn chết, hỡi nhà Y-sơ-ra-ên?” (Ê-xê-chi-ên 33:11).

Tại sao người ta không muốn nghe tiếng kêu gọi của Chúa ngay từ lúc này? Tại sao họ thờ ơ với lời cảnh cáo của Ngài? Tại sao họ mê muội theo thế gian, muốn chết mất trong tội lỗi? Thật là khó hiểu! Đức Chúa Giê-su đã trả một giá rất cao cho sự cứu chuộc chúng ta. Qua thập tự giá, Đức Chúa Trời chứng tỏ muốn cứu nhân loại thoát khỏi tội lỗi. Mặc dù tình yêu thiên thượng đã bày tỏ rất rõ ràng, nhiều người vẫn không đến với Ngài. Tội lỗi càng thống trị trên thế gian bao nhiêu, thì sự khổ đau của nhân loại càng tăng thêm bấy nhiêu. Vì vậy tội lỗi phải bị tiêu diệt. Đức Chúa Trời có chương trình nào để chấm dứt tội lỗi trên thế gian chăng?

Đức Chúa Giê-su phán rằng sự xét đoán là một biến cố trong tương lai. “Giờ đến, khi mọi người ở trong mồ mà nghe tiếng Ngài và ra khỏi: ai đã làm lành thì *sống lại để được sống*, ai đã làm dữ thì *sống lại để bị xét đoán*” (Giăng 5:28, 29).

“Song le, ngày của
Chúa sẽ đến như kẻ
trộm. Bấy giờ các tầng
trời sẽ có tiếng vang
rầm mà qua đi, các
thể chất bị *đốt* mà
tiêu tán, đất cùng mọi
công trình trên nó
đều sẽ bị *đốt cháy cả*”
(II Phi-e-rơ 3:10).

Cuối cùng Đức
Chúa Trời phải trừ sạch
sự gian ác và chấm dứt tội lỗi bằng lửa. Những người cố tâm
bám lấy tội lỗi sẽ bị hủy diệt. Đó là thời gian đau lòng cho Đức
Chúa Giê-su khi Ngài thấy lửa tiêu diệt những người mà Ngài
đã chết để cứu.

Việc hủy diệt kẻ ác là một việc khác thường đối với Đức
Chúa Giê-su. Ngài đã sống và hy sinh để giúp đỡ và cứu vớt
nhân loại. Thật là kinh khiếp và thương tâm khi Ngài phải
“làm việc Ngài, là việc khác thường, và làm công Ngài, là công
lạ lùng” (Ê-sai 28:21). Đó là việc tiêu diệt những kẻ đã từ chối lời
kêu gọi của Đấng đã xả thân vì họ.

Cách đây mấy năm trên báo chí có đăng một câu chuyện
đau lòng. Nhân viên hành quyết một khám đường kia được lệnh
xử tử một tên sát nhân trên ghế điện. Khi giờ tử hình đến, nhân
viên này tới để hành hình tội nhân. Người kinh ngạc khi nhận
ra tên tử tội là một bạn thân thuở còn trẻ.

Hai người đã xa nhau nhiều năm cho đến giờ phút kinh
hoàng này mới gặp lại nhau. Lòng kẻ tử tù đầy chai đá kia bỗng
dưng xúc động khi gặp lại người bạn cũ. Viên hành quyết ngập
ngừng nói, “Làm sao tôi làm được điều này? Tôi nở lòng nào
mà giết anh?” Người tù khóc và nói, “Anh ơi, anh cứ làm nhiệm
vụ đi. Tôi đáng chết. Tôi đã sống trong tội ác. Tôi đã phạm

pháp. Tôi đã giết người. Tôi đáng tội chết. Giết tôi, anh chỉ làm phận sự. Tôi sẽ không oán thù anh.”

Như người tử tù kia, kẻ ác sẽ nhận thức rằng họ đáng tội chết. Ngày họ đứng trước vị Quan Tòa công bình và nhìn dung nhan Đức Chúa Giê-su, Đấng họ đã khinh thường, là ngày thật đáng sợ. Đức Chúa Giê-su đã không tiếc một nỗ lực nào để cứu vớt họ. Nhưng họ đã lãnh đạm với sự hy sinh cao cả của Ngài. Cuối cùng, kẻ ác sẽ cúi đầu thành khẩn lớn tiếng xưng tụng: “Đức Chúa Giê-su Christ là Chúa” và “Ngài thật chí công!”

Bạn nên nhớ rằng không một người nào bị hủy diệt nếu người đó không từ chối cơ hội cứu rỗi. Đức Chúa Giê-su sẽ cứu hết thảy những ai tiếp nhận Ngài làm Cứu Chúa, tuy nhiên Ngài không thể cứu người nào từ chối ân điển Ngài. Kẻ ác bị diệt vì họ đã lựa chọn điều đó. “Vì Ta đã kêu, các người *không* đáp lại; Ta đã nói, các người *không* lắng nghe, nhưng các người đã làm điều Ta ghét, và đã *chọn* điều Ta chẳng đẹp lòng!” (Ê-sai 65:12).

2. HỎA NGỤC Ở ĐÂU?

Sự tin tưởng rằng khi kẻ ác chết, họ sẽ bị thiêu đốt trong “hỏa ngục” đều là trái với sự dạy dỗ của Kinh Thánh. Kẻ ác chết không phải xuống âm phủ để bị hành hạ, nhưng nằm trong mồ mả để chờ ngày phán xét (II Phi-e-rơ 2:9).

“Trời đất thời bây giờ cũng . . . để dành cho lửa; lửa sẽ đốt nó đi trong ngày phán xét và hủy phá kẻ ác” (II Phi-e-rơ 3:7). Kẻ ác sẽ bị phán xét khi thời kỳ 1.000 năm đã mãn. Lúc đó kẻ

ác sẽ được phục sinh, và “chúng nó lên khắp các vùng rộng trên mặt đất, vây dinh thánh đồ và thành yêu dấu. Nhưng có lửa từ trên trời rơi xuống *thiêu diệt* chúng nó. Còn ma quỷ là đứa đã dỗ dành chúng,

thì bị quăng xuống *hồ lửa* và diêm . . . Đoạn, Sự Chết và Âm phủ bị quăng xuống *hồ lửa*. Hồ lửa là sự chết thứ hai. Kẻ nào không được biên vào sách sự sống đều bị ném xuống *hồ lửa*” (Khải huyền 20:9, 10, 14, 15).

Đức Chúa Trời không bao giờ dự định cho nhân loại bị thiêu đốt trong hồ lửa. Lửa này “sấm sắn cho ma quỷ và những quỷ sứ nó” (Ma-thi-ơ 25:41).

Khi người ta không muốn từ bỏ Sa-tan và cố bám víu lấy tội lỗi, họ phải lãnh nhận hậu quả của sự lựa chọn mình, đó là bị thiêu đốt cùng với Sa-tan và tội lỗi.

3. TỘI LỖI SẼ BỊ HỦY DIỆT HOÀN TOÀN

Muốn tận diệt tội lỗi, Đức Chúa Trời phải hủy diệt kẻ ác. Ngài là Đấng đầy tình yêu thương, nên Ngài không lấy sự hành hạ tội nhân làm vui thích. Hơn nữa, đày đọa kẻ ác đời đời kiếp kiếp là bất công. Trong những người chết ấy có kẻ rất gian ác, mà cũng có kẻ chỉ vì thờ ơ, lãnh đạm, không tin nhận Đức Chúa Giê-su làm Cứu Chúa mà thôi. Như vậy, bất tất cả cùng chịu khổ hình bằng nhau có công bằng chăng?

Cuối cùng, kẻ ác sẽ bị hình phạt thế nào?

“Vì vậy, ngày đến, chày như lò lửa. Mọi kẻ kiêu ngạo, mọi kẻ làm sự gian ác sẽ như rơm cỏ; Đức Giê-hô-va vạn quân phán: Ngày ấy đến, *thiêu đốt* chúng nó, chẳng để lại cho chúng nó *hoặc rễ hoặc nhánh*” (Ma-la-chi 4:1).

Lửa từ trời xuống sẽ tẩy sạch tội lỗi và tội nhân khỏi thế gian. “Kìa, họ sẽ trở nên như rơm rạ, bị lửa thiêu đốt; họ sẽ chẳng cứu mình được khỏi quyền ngọn lửa” (Ê-sai 47:14).

“Chúng nó sẽ như là *tro* dưới bàn chơn các người” (Ma-la-chi 4:3).

Như vậy, kẻ ác sẽ bị thiêu đốt thành tro bụi. Trong Giăng 3:36, Đức Chúa Giê-su phán rằng kẻ ác sẽ “chẳng thấy sự sống đâu.” Hình phạt của tội lỗi là sự chết đời đời, chứ không phải sự hành hạ đời đời.

Khi kẻ ác đã bị thiêu hủy rồi, thì lửa cũng tàn luôn. Đa-vít nói, “Còn kẻ ác sẽ hư mất, những kẻ thù nghịch Đức Giê-hô-va sẽ như mỡ chiên con: *chúng nó phải đốt tiêu, tan đi như khói*.”

. . . Một chút nữa kẻ ác không còn. Người sẽ xem xét *chỗ hấn*, thật *không còn nữa*” (Thi thiên 37:20, 10).

Làm sao Đức Chúa Trời có thể xóa sạch khỏi ký ức ta dĩ vãng u buồn? “Ngài sẽ lau ráo hết nước mắt khỏi mắt chúng, sẽ không có sự chết, cũng không có than khóc, kêu ca, hay là đau đớn nữa; vì những sự thứ nhứt đã qua rồi” (Khải huyền 21:4).

Lòng Đức Chúa Trời từ ái vô hạn, Ngài đau xót cho kẻ hư mất, và Đức Chúa Giê-su nhân ái sẽ lấy khăn yêu thương lau ráo nước mắt chúng ta. Ngài sẽ xóa sạch những kỷ niệm u buồn trong quá khứ. “Ta sẽ dựng trời mới đất mới; những việc trước sẽ *chẳng nhớ* nữa, chẳng còn nhắc đến nữa. . . . tại đó sẽ chẳng còn nghe tiếng khóc lóc kêu la nữa” (Ê-sai 65:17, 19).

4. TÔI PHẢI LÀM CHI ĐỂ ĐƯỢC CỨU?

Vì vũ trụ phải được tẩy sạch mọi tội lỗi trong tương lai, thì ta phải sống thế nào ngay bây giờ?

(1) *Ăn Năn Tội Mình*

“Ngài lấy lòng nhịn nhục đối với anh em, không muốn cho một người nào chết mất, song muốn cho mọi người đều ăn năn” (II Phi-e-rơ 3:9). Ngài muốn cứu tất cả mọi người. Bạn có muốn được cứu chẳng, qua việc ăn năn những tội lỗi đã làm?

(2) *Nên Thánh Và Tin Kính*

Sứ đồ Phao-lô khuyên chúng ta, “Lấy lòng sợ sệt run rẩy làm nên sự cứu chuộc mình” (Phi-líp 2:12). Khi Chúa đến thì đất cùng mọi công trình trên đất đều bị đốt cháy. II Phi-e-rơ

3:11, 14 dạy, “Vì mọi vật đó phải tiêu tán thì anh em đáng *nên thánh và tin kính* trong mọi sự ăn ở của mình là dường nào. . . . Vậy nên, hỡi kẻ rất yêu dấu, vì anh em trông đợi những sự đó, thì phải *làm hết sức mình*, hầu cho Chúa thấy anh em ở bình an, *không dấu vít, chẳng chỗ trách được.*”

Chẳng bao lâu nữa lửa sẽ tẩy sạch những tội lỗi như nhớp trên trái đất này. Đức Chúa Trời sẽ thanh lọc vũ trụ, không để lại một dấu vết nào của tội ác. Mục đích của Ngài là sửa soạn một thế giới hoàn hảo cho những người được cứu. Đức Chúa Giê-su từ ái khuyên nhủ bạn, nhờ ân điển Ngài, hãy vâng giữ các điều răn, đừng phạm tội nữa hầu tránh họa diệt vong.

5. BẠN LỰA CHỌN CON ĐƯỜNG NÀO?

Chúng ta thấy bị chết vĩnh viễn là một điều khủng khiếp. Kẻ ác sẽ mất sự sống đời đời. Thật rất đau lòng khi nhận thức niềm vui và hạnh phúc được sống vĩnh cửu với Đức Chúa Trời đã vượt khỏi tầm tay họ.

Khi bị treo trên thập tự giá, Đức Chúa Giê-su đau đớn vì tội lỗi của nhân loại đã phân rẽ Ngài với Đức Chúa Cha. Ngài đã kinh nghiệm nỗi thống khổ của sự chết đời đời. Khi kẻ ác nhìn vào tương lai đen tối, họ chỉ thấy sự hủy diệt vĩnh viễn. Họ phải chết mà không có hy vọng được sống lại. Nhìn lại cuộc đời mình, họ thấy biết bao lần mình đã từ chối lời mời thiết tha của Đấng Christ. Cuối cùng, họ sẽ quỳ gối và nhìn nhận sự công bằng và tình thương vô tận của Đức Chúa Trời luôn dành cho họ (Phi-líp 2:10, 11).

Kinh Thánh khuyên chúng ta hãy chấp nhận Chúa ngay bây giờ (II Cô-rinh-tô 6:2). Đức Chúa Giê-su rất muốn tha tội

cho chúng ta. “Ấy chính Ta, là Đấng vì *mình Ta* mà xóa sự phạm tội người; Ta sẽ không nhớ đến tội người nữa” (Ê-sai 43:25).

Đức Chúa Giê-su đã “vì *mình*” mà cứu chúng ta. Ngài sẽ rất đau lòng khi nghĩ đến một người bị chết mất. Ngài thương bạn vô cùng, vì tình thương của Ngài mạnh hơn tình mẹ, lớn hơn tình cha rất nhiều. Chúa phán, “Dẫu đồn bà quên con mình, Ta cũng chẳng quên người. Nay Ta đã chạm người trong lòng bàn tay Ta” (Ê-sai 49:15, 16). Bạn có cảm thấy tình thương của Chúa thật sâu xa và muốn chấp nhận Ngài làm Cứu Chúa của mình không?

Bài học 14 sẽ giải đáp câu hỏi:

NGƯỜI CHẾT ĐI ĐÂU?

Tiếng Nói Hy Vọng

 it is written

The Voice of Prophecy, P.O. Box 53055, Los Angeles, CA 93055
Tiếng Nói Hy Vọng, P.O. Box 5704, El Monte, CA 91734. ĐT: (626) 454-1304
Printed in U.S.A. Copyright © 2003 Tiếng Nói Hy Vọng. All Rights Reserved.